

РЕШЕНИЕ

№ 1477

гр. София, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10591** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Г. Д., ЕГН: [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-255/02.03.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00693456/19.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

В жалбата се твърди, че процесното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Изтъква се, че извършената проверка е повърхностна и не са обсъдени и проверени всички обстоятелства, възникнали във връзка с изплащането на обезщетения за временна нетрудоспособност, както и че административният орган не е изследвал възраженията на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят – Д. Г. Д. – редовно уведомен, не се явява, не изпраща представител за участие в производството по делото.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – С. – град – редовно уведомен, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото. Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, моли за срок за представяне на писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение. Представени са писмени бележки. В последните подробно са изложени доводи за отхвърляне на

жалбата като неоснователна и недоказана и за потвърждаване на оспореното решение като законосъобразно и правилно.

СГП – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

От [фирма], ЕИК:[ЕИК], от [фирма],[ЕИК] и от [фирма], ЕИК:[ЕИК] за Д. Г. Д., ЕГН: [ЕГН] в ТП на НОИ – С. – град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване – НПОПДОО) по болнични листове № E20166607306, № E20166607352, № E20166607402, № E20177992132, № E20177992460, № E20178522951, № E20178933563, № E20170341454, № E20170707204, № E20170707205, № E20170673467, № E20170673468, № E20170673785, № E20170673786, № E20171099040, № E20171099041, № E20171648732 и № E20171648733 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност, определен с болничните листове е от 15.08.2016 г. до 28.08.2016 г. вкл., от 08.09.2016 г. до 21.09.2016 г. вкл., от 30.09.2016 г. до 11.10.2016 г. вкл., от 05.01.2017 г. до 03.06.2017 г. вкл. и от 14.06.2017 г. до 10.11.2017 г. вкл.

При извършена проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на [фирма], ЕИК:[ЕИК], приключила с констативен протокол № KB-5-21-00577056/11.06.2019 г., проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на [фирма], ЕИК:[ЕИК], приключила с констативен протокол № KB-5-21-00577095/11.06.2019 г., и проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С. – град на [фирма], ЕИК:[ЕИК], приключила с констативен протокол № KB-5-21-00564094/30.04.2019 г., както и след приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции Национална агенция за приходите /НАП/ и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА ГИТ/, са установени следните относими обстоятелства по отношение на [фирма], [фирма] и [фирма]: за данъчен период 2016 г. – 2018 г. липсват данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в Търговски регистър; не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества; за периода 2016 г. – 2018 г. не са налични данни за декларирани покупки от дружествата [фирма] и [фирма] от лица, регистрирани по ЗДДС, установена е еднократна покупка от [фирма]“ в дневниците на регистрирано лице по ЗДДС в незначителен размер; налични са изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр. 6 в голям размер, установена е пълна липса на преведени суми от дружеството за осигурителни вноски; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството, както следва – В. Г. Ц. едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], А. А. С. едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] и Д. Е. Д. едноличен собственик на капитала и управител на [фирма].

До лицата, за които са подавани данни от [фирма], [фирма] и [фирма] за осигурителен доход и стаж /сред които и Д. Г. Д./, са изготвени искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Жалбоподателят не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружествата. Установено е, че банковата сметка за лицето Д. Г. Д., представена в

НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данни от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

След осъществена проверка в [фирма], [фирма] и [фирма] по спазване на трудовото законодателство от ИА „Главна инспекция по труда“ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Във връзка с установеното в рамките на своята компетентност ИА ГИТ е упражнила правомощията си за служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, подадени от [фирма], [фирма] и [фирма].

Въз основа на установеното при извършените проверки от НАП и ИА ГИТ контролните органи на ТП на НОИ – С. – град са приели, че посочените по-горе дружества не са извършвали дейност по смисъла на Търговския закон за периода 2016- 2018 г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ – не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на двете дружествата [фирма] и [фирма], а по отношение на [фирма] е установено, че е извършена еднократна покупка в незначителен размер; в системата на НАП са регистрирани трудови договори с посочените дружества, без да е възникнало и съществувало трудово правоотношение между страните. Контролните органи приемат, че невъзможността да се установи контакт с едноличните собственици на капитала и управителите на посочените дружества на всички известни адреси, включително чрез органите на МВР, пречат достъпа им до счетоводната и трудовоправната документация на търговските дружества. В тази връзка е възприет изводът, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори, нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от предпоставките по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Според контролните органи установените факти и обстоятелства сочат, че без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО.

С оглед установените при извършените проверки от НАП и ИА ГИТ и на основание изложените констатации от контролните органи на ТП на НОИ – С. –град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], [фирма] и [фирма] по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица за периода от 2014 г. до 2018 г. включително. В тази връзка на посочените дружества са издадени съответно Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577052/11.06.2019 г., Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577086/11.06.2019 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00559187/30.04.2019 г. за заличаване на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода месец 05.2014 г. до месец 04.2018 г. поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на Търговския закон. Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ и се влезли в сила за [фирма], за „С. Т. – 17“ и за [фирма].

Предвид заличаването на подадени данни от [фирма], [фирма] и [фирма] по чл. 5, ал. 4 от КСО, включително и за Д. Г. Д., ЕГН: [ЕГН], за периода от м. април 2016 г. до

м. април 2018 г. длъжностното лице, осъществяващо контрола по разходите на ДОО, е приело, че са налице нови доказателства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, тъй като със заличаването на данните се приема, че лицето – жалбоподател в настоящото производство, не е осигурено за риска общо заболяване и майчинство към датите на настъпване на временната неработоспособност по представените болнични листове, изплатени през 2016 г. и 2017 г.

В тази връзка ръководителят на контрола по разходите на ДОО е приел, че по отношение на Д. Г. Д. са налице нови данни, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им, поради което е издал и Разпореждане № РВ-3-21-00693456/19.12.2019 г., с което е разпоредило на жалбоподателя да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 15.08.2016 г. до 10.11.2017 г. в размер на 9780.41 лв.

Цитираното разпореждане е било оспорено с жалба с вх. № 1012-21-424 от 25.02.2020 г. пред директора на ТП на НОИ – С. – град. С Решение № 1040-21-255/12.03.2020 г. административният орган е отхвърлил жалбата като неоснователна и недоказана и е потвърдил оспорваното разпореждане като законосъобразно и правилно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган, в изискуемата писмена форма и съдържа всички изискуеми реквизити, включително пространно и детайлно са изложени фактическите и правните основания за издаването му. Касателно спазването на административнопроизводствените правила – настоящият съдебен състав счита, че не са допуснати съществени процесуални нарушения и в тази връзка неоснователно се явява твърдението на жалбоподателя, че неговите възражения не са обсъдени от административния орган. Напротив, последният е изложил своето становище и аргументирано ги е отхвърлил като неоснователни и недоказани.

По отношение на съответствието на процесното решение с материалноправните разпоредби и целта на закона съдът приема следното:

Като се има предвид легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО – физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски, съдът споделя изложеното в процесното решение, а именно че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. В тази връзка подадено уведомление до съответната ТД на НАП за сключен трудов договор по чл. 62, ал. 3 от КТ не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност между трудово и осигурително правоотношение – упражняването на трудова дейност било по трудов, било по граждански договор е основание за възникване на осигурително правоотношение.

Като се вземе предвид извършеното служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК], [фирма], ЕИК:[ЕИК] и [фирма], ЕИК:[ЕИК] по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица от ТП на НОИ – С. – град вследствие на извършените проверки и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружествата през 2016 г. и 2017 г., респективно трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. от КСО /в т.ч. и за жалбоподателя/, съдът възприема изложеното в писмената защита на ответника, както и в процесното решение, а именно че лицата, за които са подавани данни /в т.ч. и жалбоподателят/ не са осигурени лица, тъй като не са извършвали трудова дейност при горепосочените дружества за периода 2016 – 2018 г., за която да подлежат на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО.

В тази връзка следва да се отбележи, че самият жалбоподател твърди, че не е полагал трудова дейност при горепосочените дружества. Това се установява и от свидетелските показания, дадени в рамките на съдебно заседание от А. Д. Д.. В този смисъл между страните не се спори, че жалбоподателят не е сключвал трудов или граждански договор с [фирма], [фирма] и [фирма] и съответно не е полагал трудова дейност при тях и в този смисъл не е осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Спорният въпрос е дали жалбоподателят в действителност лично е получавал и съответно разходвал паричните обезщетения по ДОО.

С оглед събраните по делото писмени доказателства се установява, че на името на Д. Г. Д. има четири банкови сметки – три в [фирма] ([банкова сметка]; [банкова сметка]; [банкова сметка]) и една в [фирма] ([банкова сметка]) /л. 25/. Установява се още, че за жалбоподателя посочената банкова сметка в [фирма] е представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения и неин титуляр е именно той, както и че няма представено пълномощно и такова не е налично в банката /л. 32/. Освен тази информация, [фирма] представя и данни, че по посочената банкова сметка има постъпили суми от НОИ, има издадена 1 брой Debit М. от филиал К., като картата е получена от жалбоподателя на 14.06.2016 г. във филиал К. /л. 43 и л. 52/. В тази връзка съдът намира за безспорно доказано, че изплатените от НОИ парични обезщетения са изплатени на жалбоподателя по личната му банкова сметка /а не такава на друго трето лице/, с която само и единствено той е имал право да се разпорежда /включително използвайки дебитна карта, която лично е получил/.

Д. Г. Д. не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношенията си с [фирма], ЕИК:[ЕИК] за периода м. 04.2016 г. до м. 06.2017 г. вкл., със „С. Т. – 17“, ЕИК:[ЕИК] за периода м. 06.2017 г. до м. 04.2018 г. вкл. и с [фирма], ЕИК:[ЕИК] за периода от м. 06.2017 г. до м. 04.2018 г. вкл.

Както вече беше посочено, паричните обезщетения са били изплащани на жалбоподателя, по неговата лична банкова сметка, с която единствено той е имал право да се разпорежда. В този смисъл той действително е получавал паричните средства.

С оглед установените данни – нови доказателства от извършените проверки за липсата на осигурително правоотношение на жалбоподателя с трите дружества, осигурителните плащания от фонд ОЗМ на ДОО на обезщетения за временна

неработоспособност, определени в размер на общо 9 780.41 лв. по представените през 2016 г. и 2017 г. болнични листове се явяват неоснователно извършени, поради което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО следва да бъдат възстановени от лицето.

Въз основа на гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е съобразено с материалния закон и неговата цел. Събраните по преписката доказателства сочат наличието на всички елементи от фактическия състав, съставляващ основание за издаване на разпореждане, с което се изисква от жалбоподателя да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 15.08.2016 г. до 10.11.2017 г. в размер на 9780.41 лв., поради което Решение № № 1040-21-255/02.03.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е отхвърлена депозирана жалба, срещу Разпореждане № РВ-3-21-00693456/19.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, се явява правилно и законосъобразно, а подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ответната страна за присъждане на направените съдебни разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, следва да се уважи. Като се има предвид фактическата и правната сложност на делото и на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да заплати на ответника по делото сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. Д., срещу Решение № 1040-21-255/02.03.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00693456/19.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Д. Г. Д., ЕГН: [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], да заплати на Национален осигурителен институт сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: